

Struinen door de boomgaard

■ Zelf appels plukken, een gezellig dagje uit.
FOTO: MICHEL SCHNATER

door MARJOLEIN HURKMANS

LISSERBROEK - De kinderen van Florian de Clercq plukken in de avondzon nog gauw een smakelijk appeltje. Immers, aanstaande zaterdag is het Nationale Appelplukdag en dan wordt de boomgaard bij hun ouderlijk huis overlopen met appelminnende buurtbewoners. Vorig jaar kwamen er tussen twaalf uur en half vier 's middags rond de 1500 plukkers. „Somnigen voor een kilootje, anderen nemen emmers vol mee naar huis”, vertelt Florian.

Landgoed Olmenhorst in Lissersbroek is al jaren in de familie. In eerste instantie als 'gewoon' landbouwbedrijf, maar rond 1880 werden er de eerste fruitbomen geplant. Inmiddels is het bedrijf van het gezin De Clercq veel meer dan alleen een boomgaard. Er is een grote tent waar je huisgemaakte appeltaart kunt eten, er zijn winkeltjes op het terrein, een boshuis waar feesten en partijen kunnen worden georganiseerd, je kunt er een kinderpartijtje houden (met zelf appels plukken natuurlijk) en een jaar of vijf geleden startte Florian ook nog eens het inmiddels landelijk overgenomen project 'Adopteer een appelboom'.

„Zo'n vijftien jaar geleden ontstond er een crisis in de appelbranche”, vertelt hij. „Op iedere appel die je via de veiling verkocht, verloor je 30 procent. Hoe groter de oogst, hoe groter je verlies dus. Veel fruittelers zijn toen over de kop gegaan en nog steeds zijn er wekelijks collega's die niet langer het hoofd boven water kunnen houden. Maar wij wilden niet stoppen. Het bedrijf is al zo lang in de familie. Daarom zijn we toen met de zelfpluk begonnen. Zonder tussenkomst van de veiling waren we in ieder geval nog kostendekkend.”

Goed doel

„Goede bijkomstigheid was dat we meteen een goed doel dienden. Zeker hier in de randstad hebben mensen behoefte aan iets in de buitenlucht doen. Ik denk dat het daarom ook zo'n succes is geworden. Zelf appels plukken vormt een ontsnapping aan het hectische leven. Ik geloof niet dat we veel plukkers hebben

die het doen om goedkoop uit te zijn. De meeste mensen gaat het toch om de beleving; de wind door je haren voelen, lekker struinen in de boomgaard.”

Zelf plukken wordt overigens goed begeleid. Niet alle appels zijn immers op hetzelfde tijdstip op hun lekkerst. „Mensen die meteen willen eten, wijs ik andere appels aan dan degenen die ze langer willen bewaren. Vers geplukte appels kunnen weken goed blijven.”

Er groeien een stuk of twaalf verschillende appelsoorten aan zijn bomen. „En nog een paar rassen die ik aan het proberen ben. Ik zoek naar appelrassen die van zichzelf sterk zijn. De Jonagold bijvoorbeeld is wel lekker, maar ook ziektegevoelig. Ik denk dat die in de toekomst plaats zal maken voor veel sterkere appels als de Alkmene en de Santana.” Alle twee zoetzure appels, want de Nederlander, zo weet Florian, heeft daar een duidelijke voorkeur voor. De appels aan zijn 3500 'geadopteerde' bomen waarvan de adoptiefouder de appels mag oogsten, zijn ook voornamelijk zoetzuur.

In zijn boomgaard vallen vooral de twee rijen bomen op waaraan appeltjes groeien met zwarte 'Amalia'- en 'Alexia'-stickers. „Alle boomgaarden die meedoen aan de nationale plukdag hebben die hangen”, verduidelijkt Florian. „Vrijdag gaan de stickers eraf en met dank aan de zon zullen dan de namen van de prinsesjes op de appels te lezen zijn. Die mogen worden geplukt door de kinderen die verkleed als prinsje of prinsesje naar de appeldag komen.”

Voor meer bedrijven die meedoen aan de Nationale Appelplukdag: www.vriendenvanhetplatteland.nl

Zaterdag
is het
Nationale
Appel-
plukdag